

живѣе *вѣчно*; ВѢЧНО! повече отъ колкото можешъ да помислишь; повече отъ колкото най ученъ чловѣкъ може да прѣсмѣтне; повече отъ хиляды и милионы години. Годины безъ край. — Душа-та ти ще живѣе въ вѣкы вѣковъ.

Но *дѣ* ще живѣе? Това е голѣмо-то пытаніе. Има само двѣ мѣста дѣто душа-та може да отиде, — рай и вѣчна мъка. Душа-та ти ще бѣде вѣчно въ едно-то или въ друго-то мѣсто. Истинж ти казувамъ. Колкото е вѣрно че четешъ тѣхъ книжкж, толкова е вѣрно че душа-та ти ще бѣде вѣчно или на небе-то или въ вѣчнж мъкж. Това може да е рано или късно; това само Богъ знае. Единъ день душа-та ти непрѣмѣнно ще бѣде въ едно-то или въ друго-то отъ тѣзи двѣ мѣста; и като влѣзе тамъ нѣма вече да излѣзе. Нѣма вече прѣмѣстуваніе.

Ты разбирашь каквы мѣста сж небе-то и вѣчна-та мъка. Но чети още малко за тѣхъ. Небе-то е блажено мѣсто, по блажено отъ колкото можешъ да помислишь. Тамъ е Богъ и святи-тѣ ангели и всички-тѣ добри чловѣци, които сж живѣли на земѣ-тж. Тамъ нѣма отъ лошы чловѣцы, — нито единъ. Тамъ нѣма грѣхъ. Тамъ нищо криво не ся прави; нито лоша дума ся изговаря; нито лошы помышленія дохождатъ нѣкому на умъ-тж. На небе-то нѣма скърбъ, нито сълзы, нито болестъ, нито смъртъ: тамъ нѣма да плаче никой, нито да страда, нито да ся грыжи. На небе-то всѣкой ще бѣде блаженъ; не само по нѣкога, но всякога. Всичко ще бѣде съ миръ, любовь и радость за всегда.